Úmrtí prof. dra St. Dnistrjanského. Stanislav Severynovyč Dnistrjanskyj narodil se dne 13. XI. r. 1870 v Tarnopoli (Halič) v ukrajinské rodině. Maturoval v r. 1888 na gymnasiu v Tarnopoli. Studoval na universitě ve Vídni na právnické fakultě v letech 1888—1893; v r. 1894 byl tamže promován na doktora práv. Později zdokonaloval se ve svých studiích na universitách: v r. 1895—96 berlínské; v r. 1896—97 lipské; r. 1897—1898 vídeňské; zúčastnil se seminářů prof. Dernburga, A. Wagnera, Büchera, Bacha a Strohala. V r. 1898 habilitoval se z civilního práva na universitě ve Lvově, kde r. 1901 se stal mimořádným profesorem. Od r. 1898 stal se řádným členem Naučné společnosti jm. T. Ševčenka ve Lvově. V letech 1900—1912 redigoval »Právnický a ekonomický časopis« (10 svazků); v létech 1906—1913 »Právnický věstník« (6 sešitů); v letech 1900—1909 »Právnickou knihovnu« (4 svazky). Od r. 1917 do r. 1918 byl poslancem do Vídeňského parlamentu; r. 1918 předsedou parlamentní komise pro reformu civilního práva.

Poválečné rozpadnutí se Rakouska oddělilo z Haliče východní část Ukrajinské lidové republiky; rozpadnutí se Ruska — samostatnou Ukrajinu. Po sloučení se v sjednocenou Ukrajinu, která se však neudržela, a byla sousedy rozebrána, mezi četnou ukrajinskou emigraci octl se i zesnulý. Po úsilích mezi jiným také i zesnulého, podařilo se obdržeti dovolení od vlády Československé republiky k přesídlení ukrajinské volné university do Prahy; bratrská slovanská vláda při obzvláštní příchylnosti pana presidenta T. G. Masaryka universitě poskytla i hmotnou podporu. Od r. 1921 zesnulý spojuje svou vědeckou činnost s touto universitou i s Prahou. Byl profesorem civilního práva i všeobecné nauky práva. Byl děkanem právnické fakulty i proděkanem, rektorem i prorektorem university. Od r. 1920 byl zvolen za předsedu Ukrajinského právnického spolku v ČSR., kolem r. 1928 byl zvolen za člena Všeukrajinské akademie nauk. Od r. 1929 byl pozván, aby přednášel na německé universitě v Praze. Kolem r. 1928 přednášel na Svobodné škole politických nauk. V r. 1933 pod jeho předsednictvím byl konán ukrajinský právnický vědecký sjezd v Praze.

Jako vysokoškolský profesor požíval zesnulý mezi svými posluchači veliké popularity. Přísný při zkouškách, byl velice měkký a laskavý při udílení známek po zkouškách. Vychoval generaci právníků, někteří z nich zůstali s ním ve spojení, i když se stali advokáty, a nejednou se stalo, že při těžkých civilních soudních případech byl zesnulý žádán o konsultace.

Za jeho hlavní životní dílo možno považovati literárně právní tvorbu. Možno ji rozděliti ve dvě části: lvovskou a pražskou. Do příjezdu do Prahy všech jeho prací jest: 22 v ukrajinštině, 10 v němčině, 3 v polštině.

V Praze od r. 1921 do r. 1931 uveřejňoval v jazyku ukrajinském, českém a německém. Podle jeho vlastní klasifikace byly to: I. čistě vědecká — výzkumná díla — 9; II. nová monografická

badání — 9; III. kritické — vědecké výzkumy — 3; IV. vědecké naučné systematické přehledy — 1; V. politicko-vědecké práce — 2; VI. z methodologie — 1. V tom počtu v jazyku českém: z I. skupiny: »Základy moderního práva soukromého«, vyd. Čsl. akademie věd, 1928, str. 1—347 velikého oktávu; »Staré a nové směry v nauce práva soukromého« — Právník, 1931, str. 73—87, 117 až 122; z II. »Právní vznik československého státu« — Právník 1929, a z III. »Příspěvek k revisi československého zákoníka občanského« — Právník, 1926. (Co bylo uveřejněno od r. 1932 až do jeho smrti, nemohli jsme pro krátkou dobu ještě zjistiti.)

Nenastala ještě doba, abychom mohli sečísti všechny jeho zásluhy na vědeckém poli v odvětví práva. Zdůrazňujeme pouze to, že charakteristickými jeho směry pro tuto jeho činnost byly: 1. sociologická methoda, 2. methoda evolučního rozvoje v dějinách práva, 3. usilování o svobodu badání práva. Soudíme, že bez nadsázky lze říci: Dnistrjanskyj byl význačný právník a učenec s velikou tvůrčí produktivností. Dne 5. května t. r. zemřel v Užhorodě.

O. Mycjuk.

Za prof. Michalem Arturovičem Zimmermannem. Dne 28. května 1935 zemřel náhle profesor práva mezinárodního na Masarykově universitě v Brně Zimmermann. Narodil se dne 21. listopadu 1887 v Kutajisu (Zakavkazje — Rusko). Po absolvování petrohradské university připravoval se k habilitaci na téže universitě pro obor práva mezinárodního. Světová válka odvedla ho na pole válečné a po vypuknutí ruské revoluce dostal se do ciziny jako vyhnanec. Z Cařihradu přišel přes Balkán do Prahy v r. 1923, kdy se tu tvořila Ruská právnická fakulta. V jejím lůně se mohl Zimmermann vrátiti ke svému oblíbenému oboru, byv r. 1923 zvolen docentem práva mezinárodního. Brzy nato, t. j. v listopadu 1926, byl zvolen řádným profesorem práva mezinárodního na téže fakultě. V r. 1928 stal se členem profesorského sboru Svobodné školy politických nauk v Praze a dne 10. listopadu 1929 byl ustanoven smluvním profesorem práva mezinárodního na právnické fakultě Masarykovy university v Brně. V roce 1933 pak přednášel na Akademii práva mezinárodního v Haagu.

Vědecká činnost Zimmermannova byla velmi pestrá. Již v Petrohradě vydal r. 1912 spis: Bospor i Dardanely (2. vyd. 1915). Za svého působení na Ruské právnické fakultě v Praze sepsal Očerki novogo meždunarodnogo prava. Mirdyne dogovory. Liga nacij. Postojannaja Palata Meždunarodnogo suda (Praha 1924, 2. vyd.), Materialnoe meždunarodnoje pravo, I—II (Praha 1925) a Vměšatelstvo i priznanie v meždunarodnom prave (Praha 1926). Od r. 1925 byl horlivým spolupracovníkem Zahraniční politiky, v níž uveřejňoval četné úvahy o různých mezinárodních otázkách. Z nich bylo by poukázati zběžně k těmto: Uznání vlády v mezinárodním právu (1925); Historický a právní význam problému bezpečnosti (1925); Spojené státy severoamerické v hi-